

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

 WARSZAWA.

Nr. 4.

 16 lutego 1931.

T R E Ś Ć:

OKÓLNIK:

	Str.
Nr. 1592/N.P./31 w sprawie sprawozdań prokuratorskich	21

KOMUNIKATY:

w sprawie podziału okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu na rewiry egzekucyjne	22
w sprawie podziału okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie na rewiry egzekucyjne	25
w sprawie wygaśnięcia art. 24 i 25 ustawy o mierniczych przysięgłych	27
w sprawie wypuszczenia ser. III premjowej pożyczki dolarowej	27
w sprawie zarachowania opłaty emerytalnej	31
w sprawie fałszywego biletu bankowego 100 złotowego z datą 28 lutego 1919 r.	31

UZUPEŁNIENIE do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych (Dz. Urz. Nr. 5/26)	32
--	----

OKÓLNIK Nr. 1592/N. P./31

w sprawie sprawozdań prokuratorskich.

Do wszystkich Panów Prokuratorów Apelacyjnych i Okręgowych.

Wobec tego, że w wykonaniu okólnika Nr. 1405/NP/28 z dnia 30 czerwca 1928 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 14) do Ministerstwa Sprawiedliwości wpływa, prócz sprawozdań w sprawach ważniejszych, również

znaczna ilość sprawozdań dotyczących spraw drobnych, niemających wartości informacyjnej, przeto niniejszem uchylam pomieniony okólnik.

Polecam natomiast, aby na przyszłość prokuratorzy okręgowi składali sprawozdania prokuratorom apelacyjnym, ci ostatni zaś Ministerstwu Sprawiedliwości, tylko w tych sprawach, które uważają za sprawy większej wagi, ze względu bądź na charakter przestępstwa, rozmiar wyrządzonej szkody, osobę poszkodowaną, ilość oskarżonych, osobę sprawcy (osoby zajmujące wybitne stanowiska urzędowe lub społeczne, posłowie, senatorowie i t. p.), bądź też inne okoliczności jak n. p. zaniepokojenie opinii publicznej, zainteresowanie innych urzędów i t. p.

Sprawozdania winny dotyczyć przebiegu sprawy, a w szczególności wszczęcia postępowania karnego, załatwienia sprawy przez prokuratora i przez instancje sądowe, jak również innych ważniejszych faktów w toku sprawy (aresztowanie i t. p.).

W wypadkach wyjątkowo ważnych wydarzeń należy posługiwać się drogą telefoniczną lub telegraficzną.

Warszawa, dn. 12 lutego 1931 r.

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

K O M U N I K A T

w sprawie podziału okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Sosnowcu ustalił następujący podział okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu na rewiry egzekucyjne.

Powiat	Siedziba	Nazwisko	Właściwość terytorjalna rewiru egzekucyjnego
	K o m o r n i k a		
Będziński	Sosnowiec	Morgiewicz Stefan	Część m. Sosnowca od linii stacji kolei dęblińskiej, lewa strona ul. Wspólnej (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. Sienkiewicza, lewa strona ul. Sienkiewicza (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. Dekierta, lewa strona ul. Dekierta (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. Modrzejowską, lewa strona ul. Modrzejowskiej (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. 3 Maja naprzeciw dworca kol., lewa strona ul. 3 Maja (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. Piłsudskiego, lewa strona ul. Piłsudskiego (N-ry parz.) od ul. Dęblińskiej do ul. Aleja, lewa strona ul. Aleja (N-ry parz.) do toru kol., lewa strona od toru kol. w kierunku kop. „Saturn” oraz miejscowość Milowice.

Powiat	Siedziba	Nazwisko	Właściwość terytorjalna rewiru egzekucyjnego
	K o m o r n i k a		
Będziński	Sosnowiec	Chrzastowski Jan	Część m. Sosnowca od granicy z m. Będzinem położona po lewej stronie toru kol. do przejazdu Dietlowskiego, lewa strona ul. 3 Maja (N-ry nieparz.) do ul. Małachowskiego, lewa strona ul. Małachowskiego (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Targową, lewa strona ul. Targowej (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Modrzejowską, lewa strona ul. Modrzejowskiej (N-ry parz.) do ul. 1 Maja, lewa strona ul. 1 Maja (N-ry parz.) do zbiegu z szosą, prowadzącą do Modrzejowa, lewa strona tej szosy do zbiegu z ul. Dębową, lewa strona ul. Dębowej do toru kol., prowadzącego do Kazimierza i strona położona na lewo od toru.
	Sosnowiec	Jakimczyk Stanisław	Część m. Sosnowca, poczynając od granicy z m. Będzinem, położona po prawej stronie toru kol. wraz z torem aż do tunelu Dietlowskiego, prawa strona ul. 3 Maja (N-ry parz.) do ul. Małachowskiego, prawa strona ul. Małachowskiego (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. Targową, prawa strona ul. Targowej (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. Modrzejowską, prawa strona ul. Modrzejowskiej do zbiegu z ul. 3 Maja naprzeciw dworca kol., prawa strona ul. 3 Maja (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Piłsudskiego, prawa strona ul. Piłsudskiego (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. Aleja, prawa strona ul. Aleja (N-ry nieparz.) do toru kol. i tor kol. w kierunku kop. „Saturn”.
	Sosnowiec	Muszyński Kazimierz	Część m. Sosnowca od linii st. kol. dęblińskiej, prawa strona ul. Wspólnej (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Sienkiewicza, prawa strona ul. Sienkiewicza (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Dekierta, prawa strona ul. Dekierta (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Modrzejowską, prawa strona ul. Modrzejowskiej (N-ry nieparz.) do zbiegu z ul. 1 Maja, prawa strona ul. 1 Maja (N-ry nieparz.) do zbiegu z szosą, prowadzącą do Modrzejowa, prawa strona tej szosy do zbiegu z ul. Dębową, prawa strona ul. Dębowej do toru kol., prowadzącego do Kazimierza, tor. kol. i prawa jego strona, miejscowość Modrzejów i gmina Niwka.
	Czeladź	Nagórski Władysław	Miasto Czeladź i gminy Grodziec, Bobrowniki i Ożarowice.
	Będzin	Raczmański Antoni	Część m. Będzina od granicy z m. Sosnowcem lewa strona ul. Kościuszki (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Małachowskiego, lewa strona ul. Małachowskiego (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Kołtątaja, lewa strona ul. Kołtątaja (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Podzamcze, lewa strona ul. Podzamcze (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Grobla, ul. Grobla bez domu Nr. 2 do rzeki Czarnej Przemszy oraz strona położona na lewo od Czarnej Przemszy.

Powiat	Siedziba	Nazwisko	Właściwość terytorjalna rewiru egzekucyjnego
	K o m o r n i k a		
Będziński	Będzin	Krauze Aleksander	Część m. Będzina od granicy z m. Sosnowcem, prawa strona ul. Kościuszki (N-ry niep.) do zbiegu z ul. Małachowskiego (N-ry niep.) do zbiegu z ul. Kołłątaja, prawa strona ul. Kołłątaja (N-ry niep.) do zbiegu z ul. Podzamcze, prawa strona ul. Podzamcze (N-ry niep.) do zbiegu z ul. Grobla, dom. Nr. 2 przy ul. Grobla oraz strona, położona na prawo od rzeki Czarnej Przemszy.
	Dąbrowa Górnicza	Kyrcz Maciej	Część m. Dąbrowy Górniczej od granicy z m. Będzinem, lewa strona ul. Sobieskiego (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Kr. Jadwigi, lewa strona ul. Kr. Jadwigi (N-ry niep.) do zbiegu z ul. Narutowicza, lewa strona ul. Narutowicza (N-ry niep.) do końca miasta oraz gmina Olkusko-Siewierska.
	Dąbrowa Górnicza	Duda Jan	Część m. Dąbrowy Górniczej od granicy z m. Będzinem, prawa strona ul. Sobieskiego (N-ry niep.) do zbiegu z ul. Kr. Jadwigi, prawa strona ul. Kr. Jadwigi (N-ry parz.) do zbiegu z ul. Narutowicza, prawa strona ul. Narutowicza (N-ry parz.) do końca miasta oraz gminy Łosień, Wojkowice Kościelne i Zagórze.
Zawier- ciański	Zawiercie	Chrzastowski Aleksander	Część m. Zawiercia wzdłuż lewej strony toru kol. i tor kol. w kierunku Warszawy do zbiegu z ul. Blanowską, lewa strona ul. Blanowskiej (N-ry niep.) w kierunku Blanowic do końca miasta oraz gminy Myszaków, Pińczycze, Siewierz, Mierzęcice, Koziegłówki, Koziegłowy, Rudnik Wielki, Mrzygłód i Poręba.
	Zawiercie	Kossek Aleksander	Część m. Zawiercia wzdłuż prawej strony toru kol. w kierunku Warszawy do zbiegu z ul. Blanowską, prawa strona ul. Blanowskiej (N-ry parz.) w kierunku Blanowic do końca miasta oraz gminy Włodowice, Kromołów, Rokitno-Szlacheckie, Żarki i Poraj (Choroń).
Olkuski	Olkusz	Słota Piotr	Miasto Olkusz i gminy Bolesław, Rabsztyn, Sławków, Skala, Cianowice, Sułoszowa i Minoga.
	Wolbrom	Wewerek Ludwik	Gminy Wolbrom, Pilica, Żarnowiec, Jangrot, Ogrodzieniec, Kroczyce i Kidów.

KOMUNIKAT

w sprawie podziału okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Piotrkowie ustalił następujący podział okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie na rewiry egzekucyjne:

Pow. piotrkowski:

1-szy rewir. Gminy: Podolin, Bogusławice, Golesze, Uszczyn, Łęczno, miasto Sulejów, oraz północna część m. Piotrkowa według linii granicznej, przechodzącej środkiem: szosy z Bełchatowa do Piotrkowa, ulicy Słowackiego, Sieradzkiej, następnie naukos przez Rynek Trybunalski ku ulicy Grodzkiej, a dalej środkiem ulic Grodzkiej, Staro-Warszawskiej i Leonarda.

Rewir ten przydzielono komornikowi Ludwikowi Grabowskiemu z siedzibą w Piotrkowie; komornik ten dokonuje licytacji nieruchomości z całego okręgu za wyjątkiem pow. częstochowskiego.

2-gi rewir. Gminy: Ręczno, Gorzkowice, Parzniewice, Krzyżanów i Rozprza, oraz południowa część miasta Piotrkowa od wyżej oznaczonej linii granicznej.

Rewir ten przydzielono komornikowi Janowi Popielawskiemu z siedzibą w Piotrkowie.

3-ci rewir. Gminy: Bełchatówek, Bujny-Szlacheckie, Grabica, Chabielice, Kleszczów, Kamieńsk, Kluki, Łekawa, Szydłów, Wadlew i Woźniki, oraz m. Bełchatów.

Rewir ten przydzielono komornikowi Wincentemu Kublickiemu z siedzibą w Bełchatowie.

Pow. radomszczański:

1-szy rewir. Gminy: Radomsk (Stobiecko Miejskie), Radziechowice, Brudzice, Brzeźnica, Zamoście, Pajęczno, Rzańnia, Sulmierzyce, Masłowice, Wielgomłyny, Przerąb oraz część m. Radomska — ulice: Brzeźnicka, Brzeźnickie Glinianki, Częstochowska, Długa, Dobryczycka, Krakowska, Mineralna, Młodzowska, Polna, Reymonta, Rolna, Sienkiewicza, Stara Droga, Stodolna, Strzałkowska, Wąwozowa, Żeromskiego.

Rewir ten przydzielono komornikowi Adamowi Żyżniewskiemu, z siedzibą w Radomsku.

2-gi rewir. Gminy: Dobryczyce, Dmenin, Gosławice, Gidle, Żytno, Kobile-Wielkie, Maluszyn, Pławno, Kruszyna, Konary, Garnek, Rzeki, Dąbrowa-Zielona, Koniecpol, m. Koniecpol, oraz część m. Radomska — ulice: Bartodziejska, Bugaj, Ciemna, Chopina, Fabryczna, Jachimowicza, Kilińskiego, Kolejowa, Konarskiego, Kościuszki, Krótka, Marczewskiego, Mickiewicza, Miłaczki, Narutowicza, Pl. 3 Maja, Przedborska, Przedborskie Glinianki, św. Rozalji, Sadowa, Szkolna, Ks. Skorupki, Ślusarskiego, Staszycy, Sportowa, Traugutta, Wiejska, Zgoda i Źródłana.

Rewir ten przydzielono komornikowi Wacławowi Woźniakowskiemu, z siedzibą w Radomsku.

Pow. częstochowski:

1-szy rewir obejmuje północną stronę miasta Częstochowy od granic gminy Rędziny i idzie poprzez ulice: Mirowską, Prosta, Stary i Nowy Rynek, ul. Panny Marji do Lublinieckiej włącznie z jej częścią północną, a na ulicy Ciemnej dochodzi do ulicy Kiedrzyńskiej, stanowiącej granicę zachodnią; nadto obejmuje gminy wiejskie: Mykanów, Rędziny i Wancerzów.

Rewir ten przydzielono komornikowi Konstantemu Pełce z siedzibą w Częstochowie.

2-gi rewir obejmuje południową część śródmieścia m. Częstochowy od granic gm. Rędziny poprzez ulicę Mirowską, Prosta, Stary i Nowy Rynek, ul. Panny Marji do Lublinieckiej włącznie z jej częścią południową, ulicę Kordeckiego i wszystkie ulice południowej części miasta aż do toru kolejowego.

Rewir ten przydzielono komornikowi Józefowi Solarczykowi, z siedzibą w Częstochowie.

3-ci rewir obejmuje terytorja sądów grodzkich w Kłobucku i Krzepicach, gminę Grabówka, przedmieście Częstochowy Lisieniec, Jasną Górę, Parki 3 Maja i Staszycy, oraz pozostałe ulice północno-zachodniej części miasta Częstochowy.

Rewir ten przydzielono komornikowi Józefowi Kossekowi, z siedzibą w Częstochowie.

4-ty rewir obejmuje przedmieścia Częstochowy: Zacisze, Stradom, Ostatni Grosz, Błeszno, Raków, Dębie, Kucelin, kolonję Aleksandrja, oraz gminy: Poczesna, Kamienica-Polska, Huta-Stara, Dzbów, Rększowice, wreszcie terytorjum sądu grodzkiego w Janowie.

Nadto komornik tego rewiru z reguły będzie dokonywać sprzedaży nieruchomości z całego miasta i powiatu.

Rewir ten przydzielono komornikowi Stefanowi Stodółkiewiczowi, z siedzibą w Częstochowie.

Rewir w Tomaszowie-Mazowieckim:

Rewir ten obejmuje m. Tomaszów-Maz. i gminy: Będków, Łazisko, Łaznów i Ciosny.

Rewir ten przydzielono komornikowi Janowi Stankowi, z siedzibą w Tomaszowie-Mazowieckim.

Rewir w Rawie-Mazowieckiej:

Rewir ten obejmuje miasta Rawę-Mazowiecką, Białą-Rawską i Nowe-Miasto n/Pilicą, oraz gminy: Lubochnia, Budziszewice, Żelechlin, Czerniewice, Boguszyce, Gortatowice, Regnów, Stara-Wieś, Marjanów, Wałowice, Inowódź, Rzeczyca, Góra i Lubania.

Rewir ten przydzielono komornikowi Adamowi-Józefowi Krotlińskiemu, z siedzibą w Rawie-Mazowieckiej.

KOMUNIKAT

w sprawie wygaśnięcia art. 24 i 25 ustawy o mierniczych przysięgłych.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Robót Publicznych zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości pismem z dnia 19 stycznia 1931 r. L. II-30/31 następujące zarządzenie:

Do Panów Wojewodów oraz Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Z dniem 31 grudnia 1930 r. przestał obowiązywać art. 24 i 25 ustawy o mierniczych przysięgłych.

Z tym dniem tracą również swoją moc upoważnienia do wykonywania prac pomiarowych związanych z przebudową ustroju rolnego, wydane przez Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

Wobec powyższego należy bezzwłocznie przystąpić do poprawienia rejestrów praktykantów na mierniczych przysięgłych w tym sensie, że upoważnionych na mocy warunków przewidzianych w art. 24 ustęp 2-gi i w art. 25 należy ze spisu skreślić jako osoby, które nie mają nadal prawa samodzielnego wykonywania pomiarów i nieposiadających kwalifikacji do zarejestrowania ich w charakterze praktykantów przez mierniczych przysięgłych.

Kandydaci wymienieni w art. 24 ustęp 1-szy mogą być wpisani do rejestru praktykantów na mierniczego przysięgłego, o ile jako tacy będą zgłoszeni przez mierniczych przysięgłych.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić zainteresowanych, jak również podać do wiadomości miejscowych władz, urzędów oraz sądów o wykreśleniu tych osób, o których wyżej mowa, z rejestrów urzędu wojewódzkiego, jako nieposiadających prawa samodzielnego wykonywania prac pomiarowych.

Nadto w wypadku, gdy w danym urzędzie wojewódzkim nie było zarejestrowanych osób upoważnionych do wykonywania pomiarów na podstawie art. 25, należy istniejące na terenie województwa władze, urzędy i sądy zawiadomić, że art. 24 i 25 ustawy o mierniczych przysięgłych straciły swoją moc, i że osoby te, o ile były upoważnione do samodzielnego wykonywania prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego od 1 stycznia 1931 r., nadal tych prac pomiarowych wykonywać nie mogą.

O wydanych zarządzeniach należy złożyć Ministerstwu sprawozdanie.

KOMUNIKAT

w sprawie wypuszczenia ser. III premjowej pożyczki dolarowej.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 23 grudnia 1930 r. L. D. VII. 2107/2/30 Okólnik Nr. 112 do wszystkich izb skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (wydział skarbowy) w Katowicach.

W myśl postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie wypuszczenia ser. III premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 438) posiadaczom obligacji ser. II tejże pożyczki wypuszczonej na zasadzie ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 919), przysługuje w terminie **od dnia 3 stycznia do 30 kwietnia 1931 r.** włącznie prawo wymiany tych obligacji sztuka za sztukę na obligacje ser. III premjowej pożyczki dolarowej wraz ze wszystkimi 20 kuponami bez jakiegokolwiek dopłaty.

Nadto posiadacze każdych dwóch obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej mogą równocześnie z wymianą ich na obligacje ser. III premjowej pożyczki dolarowej nabyć jedną obligację ser. III tej pożyczki **po uprzywilejowanej cenie**, równej wartości imiennej obligacji t. j. po 5 dolarów z doliczeniem do tej ceny o ile kupno nastąpi po dniu 1 lutego 1931 r. — wartości bieżącego kuponu do dnia kupna obligacji.

Wymiany oraz sprzedaży po uprzywilejowanym kursie mają dokonywać Bank Polski, Poczta Kasa Oszczędności (P. K. O.) i ich oddziały oraz inne instytucje, upoważnione przez Ministra Skarbu, a w razie zadeklarowania przez nabywców przy kupnie wpłaty **wyłącznie w złotych**, również kasy skarbowe oraz Centralna Kasa Państwowa według stosunku 1 dol. = 8.914 zł.

Cena zatem sprzedażna jednej obligacji po uprzywilejowanym kursie wynosi 44 zł 57 gr.

W celu przeprowadzenia omawianej akcji w kasach skarbowych Ministerstwo Skarbu ustala następujący tryb postępowania:

Urząd Pożyczek Państwowych wyśle bezpośrednio poszczególnym kasom skarbowym stosowną ilość obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej dla dokonywania odręcznej wymiany oraz sprzedaży po uprzywilejowanym kursie.

Otrzymany zapas obligacji mają kasy skarbowe uzupełniać w miarę potrzeby, wysyłając do Urzędu Pożyczek Państwowych stosowne zamówienia.

Po zgłoszeniu się strony z obligacjami ser. II premjowej pożyczki dolarowej celem dokonania wymiany, kasa skarbową powinna sprawdzić przedewszystkiem na podstawie urzędowych tabel wylosowanych premij, czy na obligacje te padły premje i w tym wypadku skierować stronę do najbliższego oddziału Banku Polskiego celem zrealizowania premij.

Jeżeli natomiast przedłożone do wymiany obligacje nie figurują w tabeli urzędowej wylosowanych premij, kasa wzywa stronę do wypełnienia deklaracji następującej treści:

„Do Kasy Skarbowej w

Proszę o wymianę załączonych sztuk obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej Nr. Nr. na obligacje ser. III premjowej pożyczki dolarowej.

Ponadto proszę o sprzedaż sztuk obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej po uprzywilejowanym kursie t. j. po 44 zł 57 gr. za sztukę.

Data:

Podpis:“

Strona, która nie jest uprawniona do korzystania z uprzywilejowanego kupna względnie uprawnienia tego nie wykorzystuje, powinna skreślić ustęp drugi deklaracji.

Dla dogodności stron mają kasy skarbowe przygotować odpowiednią ilość szematów deklaracji.

Wzamian za przyjęte od strony obligacje ser. II premjowej pożyczki dolarowej kasa skarbową wydaje jej z posiadanego zapasu taką samą ilość obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej.

W razie złożenia do wymiany obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej **przed dniem 1 lutego 1931 r.** kasa skarbową realizuje równocześnie przedterminowo płatny w dniu 1 lutego 1931 r. 10-ty kupon.

Za kupon ten kasa skarbową wypłaca po 1 zł 11 gr według kursu 1 dol. = 8.88 zł (1,125 x 8.88 = 1.11).

Wydatek z tego tytułu podlega zarachowaniu na ciężar dz. 1 § 2 części 20 budżetu, same zaś kupony po stosownem unieważnieniu mają być wysłane do Urzędu Pożyczek Państwowych w trybie, ustalonym wydanymi już co do kuponów wogóle osobnymi zarządzeniami.

Gdy posiadacz obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej, uprawniony do nabycia obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej po uprzywilejowanym kursie, zadeklaruje przy sposobności dokonywania wymiany chęć wykorzystania tego uprawnienia, kasa skarbową powinna sprzedać odpowiednią ilość obligacji z posiadanego zapasu, licząc za sztukę po 44 zł. 57 gr. Przy sprzedaży obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej posiadaczom obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej, przechowywanych w kasach skarbowych w depozytach, powinna kasa skarbową stwierdzić na odwrotnej stronie deklaracji, o której wyżej mowa, ilość obligacji ser. II oraz datę i pozycję zarachowania w depozycie.

W razie dokonywania sprzedaży **po dniu 1 lutego 1931 r.** kasa skarbową pobiera od strony ponadto wartość bieżącego kuponu za czas od 1 lutego 1931 r. do dnia sprzedaży.

Stosowne tabele wartości bieżącego kuponu otrzymują kasy skarbowe od Urzędu Pożyczek Państwowych.

Wpływ ze sprzedaży obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej oraz wpływ za bieżący kupon podlega zarachowaniu na przychód do sum obrotowych na osobny rachunek p. n. „wpływy ze sprzedaży obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej oraz wpływy za bieżący kupon od tych obligacji“.

Obligacje ser. II premjowej pożyczki dolarowej, znajdujące się w kasach skarbowych w sumach depozytowych, mają kasy skarbowe wymienić na obligacje ser. III premjowej pożyczki dolarowej z urzędu, a taką wymianę obligacji ser. II znajdujących się w depozytach rzeczowych, w porozumieniu z odnośnymi władzami, administrującymi temi depozytami.

Omawianej wymiany powinny kasy skarbowe dokonać z posiadanego zapasu obligacji ser. III, mając na uwadze, aby po dokonaniu tej wymiany pozostawał stosowny zapas dla odręcznej sprzedaży i wymiany. W przeciwnym razie powinny kasy skarbowe wstrzymać wymianę obligacji, znajdujących się w depozycie, do czasu stosownego uzupełnienia posiadanego zapasu w sposób wyżej wskazany.

Płatny w dniu 1 lutego 1931 r. 10-ty kupon od obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej mają kasy skarbowe odciąć od obligacji i złożyć do odnośnego depozytu.

Jednocześnie z dokonaniem wymiany mają kasy skarbowe przeprowadzić stosowne sprostowania w księdze sum depozytowych, pamiętniku papierów wartościowych, jak również na kopertach, zawierających walory, zarachowane do sum depozytowych.

Otrzymane z wymiany obligacje ser. II premjowej pożyczki dolarowej mają kasy skarbowe po upływie każdego miesiąca przysyłać po

uprzedniem unieważnieniu ich bezpośrednio do Urzędu Pożyczek Państwowych przy wykazie, zawierającym wyszczególnienie numerów obligacji oraz ilości sztuk.

Z uwagi na przypadające w dniu 1 marca 1931 r. losowanie premii od ser. III premjowej pożyczki dolarowej i w związku z tem powstającą potrzebą utrzymania przez Urząd Pożyczek Państwowych należytej ewidencji znajdujących się w kasach skarbowych numerów obligacji omawianej pożyczki, mają kasy skarbowe zakończyć w **dniu 28 lutego 1931 r.** wymianę oraz sprzedaż i wznowić ją dopiero po stwierdzeniu na podstawie otrzymanych z Urzędu Pożyczek Państwowych urzędowych tabel wylosowanych premii, czy i na które obligacje padły premie.

Obligacje na które padły premie, mają kasy skarbowe **niezwłocznie** przesłać do Urzędu Pożyczek Państwowych jako przesyłkę wartościową przy piśmie, zawierającą wyszczególnienie numerów obligacji oraz ilości sztuk.

Z przebiegu akcji wymiany i sprzedaży mają kasy skarbowe przesyłać do Urzędu Pożyczek Państwowych w okresach półmiesięcznych, dnia 18-go i 3-go każdego miesiąca stosowne wykazy na drukach, których dostarczy kasom skarbowym Urząd Pożyczek Państwowych.

Wykazy za drugą połowę m-ca lutego 1931 r. nadadzą kasy skarbowe na pocztę celem przesłania do Urzędu Pożyczek Państwowych bezwzględnie w **dniu 28 lutego 1931 r.** po zakończeniu czynności kasowych, a za drugą połowę kwietnia 1931 r. w dniu 30 kwietnia 1931 r. również po zakończeniu czynności kasowych.

Dla utrzymania w ewidencji obrotu obligacjami ser. III oraz ser. II premjowych pożyczek dolarowych, mają kasy skarbowe zaprowadzić zapisek według załączonego wzoru, zapisując w nim codzienne obroty z końcem urzędowania.

Po zakończeniu akcji wymiany i sprzedaży t. j. w dniu 30-go kwietnia 1931 r. przesyła kasy skarbowe do Urzędu Pożyczek Państwowych posiadany zapas obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej przy piśmie, zawierającą wyszczególnienie numerów obligacji oraz ilości sztuk.

Do pisma tego dołączą kasy skarbowe zestawienie, zawierające następujące dane:

- 1) ilość obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej, otrzymanych z Urzędu Pożyczek Państwowych,
- 2) ilość obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej, wydanych stronom ewentualnie złożonych do depozytu w drodze wymiany,
- 3) ilość obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej, sprzedanych po uprzywilejowanym kursie,
- 4) ilość obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej, pozostałych w kasie skarbowej,
- 5) ilość obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej, otrzymanych w drodze wymiany i odesłanych do Urzędu Pożyczek Państwowych.

Omawiane wykazy służyć będą Urzędowi Pożyczek Państwowych do uzgodnienia rozrachunku z kasami skarbowymi.

Obligacje ser. III premjowej pożyczki dolarowej, które pozostaną po zakończeniu akcji wymiany, mają kasy skarbowe nadal przechowywać do czasu otrzymania dalszych zarządzeń.

Ministerstwo Skarbu przywiązuje wielką wagę do sprawności akcji wymiany i sprzedaży ser. III premjowej pożyczki dolarowej, poleca przeto zarządzić i dopilnować aby kasy skarbowe dołożyły wszelkich starań

w celu należytego i sprawnego przeprowadzenia omawianej akcji z możliwymi udogodnieniami dla stron.

W końcu Ministerstwo Skarbu oznajmia, że kasy skarbowe nie są upoważnione do skupu obligacji ser. II premjowej pożyczki dolarowej, którą to czynność wykonywa jedynie Bank Polski i jego oddziały.

Zarządzenie w sprawie sprzedaży obligacji ser. III premjowej pożyczki dolarowej po **cenie emisyjnej** wydane będzie osobno.

KOMUNIKAT

w sprawie zarachowania opłaty emerytalnej.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, wślad za komunikatem, ogłoszonym w Dz. Urzęd. Nr. 20 z roku 1930 str. 447.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 2 grudnia 1930 r. L. D. VII. 1465/2/30. Okólnik Nr. 100. Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (wydział skarbowy) w Katowicach.

Celem ujednostajnienia sposobu zarachowywania wpływów z tytułu opłat emerytalnych od uposażeń służbowych, potrąconych przy wypłacie z asygnacji władz i urzędów w kasach skarbowych, znajdujących się poza okręgiem Izby Skarbowej, w której władze te mają siedzibę i asygnują uposażenia, Ministerstwo Skarbu poleca zarządzić, aby kasy wypłacające nie zarachowywały omawianych wpływów w trybie § 52 Instrukcji dla kas skarbowych na rachunek właściwych kas skarbowych, lecz definitywnie na część 18-tą budżetu dochodów.

Zwroty nadmiernie potrąconych opłat emerytalnych powinny być asygnowane w myśl postanowień okólnika tut. z dnia 29 września 1930 r. L. D. VII. 787/2 przez te same władze, które asygnowały uposażenia zapomocą asygnacji, wystawianych na kasę skarbową okręgu Izby Skarbowej, w której zarachowano na przychód potrąconą opłatę emerytalną, i przesyłanych bezpośrednio do tej Izby Skarbowej.

W razie natomiast potrzeby przekazania nadmiernie potrąconej opłaty emerytalnej poza okręg omawianej Izby Skarbowej, asygnacje powinny być wystawione na kasę skarbową w siedzibie Izby Skarbowej celem przekazania należności za pośrednictwem poczty, Pocztovej Kasy Oszczędności lub Banku Polskiego.

KOMUNIKAT

w sprawie fałszywego biletu bankowego 100 złotowego z datą 28 lutego 1919 r.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Bank Polski, Warszawa, dnia 26 stycznia 1931 r. Nr. 269/IV.

Z a w i a d o m i e n i e.

W ostatnich dniach zatrzymano fałszyfikat biletu bankowego 100-złotowego, którego wszystkie trzy zatrzymane sztuki są oznaczone tym samym numerem: S. A. 7934516.

TYP IV.

Obraz falsyfikatu jest o 1-5 mm. krótszy i o 0-5 mm. węższy od obrazu biletu autentycznego.

Rysunki falsyfikatu wykonano linjami grubszymi na papierze zwyczajnym.

W portrecie Kościuszki wskutek niemożności otrzymania przy reprodukcji cienkich linii rysunków, wyraz twarzy został zupełnie zmieniony, co można zauważyć na pierwszy rzut oka.

Znak wodny w medalionie wytłaczany i natłuszczany, profil twarzy i falowanie włosów utrzymane w ostrych linjach konturowych, bez łagodnych przejść od płaszczyzn ciemnych do jasnych.

Bronzowy kolor tła na stronie przedniej falsyfikatu jest ciemniejszy, na odwrotnej zaś jaśniejszy, niż na bilecie autentycznym.

Godło Państwa, orzeł, wykonane grubszymi kreskami na wybitnie ciemnym tle.

Rysunki kompozycji ornamentacyjnych w drobnych szczegółach przerywane bądź zamazane.

Napisy w tekście „BANK POLSKI” „STO ŻŁOTYCH” cieniowane grubszymi kreskami.

Druk w klauzulach — grubszy o konturach nieostrych.

Cyfry numeru różnią się w szczegółach od numeracji na biletach autentycznych.

Całość falsyfikatu utrzymana jest w kolorach ciemniejszych, przy czem rysunki są grubsze, przerywane, nieuplastycznione, szczególnie uwydatnia się to w portrecie Kościuszki, w godle państwowem (orle) i tle tabliczek z numeracją.

Falsyfiat jest dość łatwy do rozpoznania.

Uzupełnienie do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych
(Dz. Urz. Nr. 5/26).

Nazwa sądu	Zaliczka	Właściwa kasa skarbową	U w a g i
Sąd grodzki w Nowogrodku	2.000	w Nowogrodku	